

[Arbejds- og socialministeren.]

telser for kronisk syge, alligevel kun er blevet oprettet ganske få hjem, skyldes det antagelig netop refusionsbestemmelserne. Det er således bl. a. tidligere fra anden side blevet fremhævet, at refusionsreglen ikke virker retfærdigt, idet den brug, de enkelte kommuner vil gøre af en plejestiftelse, vil være meget forskellig, uafhængig af folketallet og i høj grad afhængig af stiftelsens beliggenhed, og de tal, som det ærede medlem fremførte, understreger klart denne betragtningens rigtighed.

I erkendelse af den betydning, det har, at der kan bydes de kronisk syge en forsvarlig pleje, er der i 1949 under arbejds- og socialministeriet nedsat et udvalg til behandling af de spørgsmål, der foreligger på dette område, herunder også spørgsmålet om fordelingen af udgifterne ved oprettelsen og driften af de offentlige plejestiftelser. Dette udvalg, hvori også de kommunale organisationer er repræsenteret, har ladet iværksætte en større undersøgelse vedrørende de kronisk syge og deres behov for anbringelse på plejestiftelser. Udvalgets arbejde nærmer sig nu sin afslutning, og det forekommer mig rigtigst at afvente udvalgets betænkning og dermed de forslag, som udvalget vil fremkomme med vedrørende reglerne om udgifternes fordeling, inden endelig stilling tages til disse spørgsmål. Men så meget kan jeg dog allerede sige nu, at jeg stiller mig overordentligt forstående overfor ønsket om, at fordelingsreglerne ændres.

Johannes Jensen: Jeg vil gerne rette en tak til arbejds- og socialministeren for hans forstående svar og for den interesse, han viste for, at sagen fremmes. Ligeledes takker jeg for ministerens udtalelse om, at man kan forvente, at det nedsatte udvalg snart vil være færdigt med sit arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Man gik dernæst til:

Første behandling af forslag til lov om husmoderafløsning.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1521).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensén): Jeg skal hermed overfor det høje

landsting motivere forslaget til lov om husmoderafløsning. Forslaget har været behandlet i det andet høje ting og har gennemgået en grundig behandling i et udvalg, og jeg vil i hovedsagen henvise til den afgivne betænkning og til bemærkningerne til det fremsatte lovforslag.

Jeg vil dog gerne føje nogle enkelte bemærkninger til de ændringer, der søges gennemført i forhold til tidligere lovgivning på dette område. Den hovedbetragtning, man har anlagt ved ændringerne, har været, at medens man før krævede en uddannelse af husmoderafløserne — der har dog bestået en overgangsbestemmelse, så at kravet ikke har været håndhævet særlig stærkt — er denne bestemmelse nu forladt, og det foreliggende lovforslag hviler på det grundsynspunkt, at kommunerne her må stå frit. Jeg vil gerne som min egen opfattelse stærkt understrege, at den enkelte kommune, hvor i landet den end ligger, gennem sin kommunalbestyrelse bedre vil være i stand til at skønne over, hvad der både det pågældende sted bedst, end man er det inde i de røde bygninger. Derfor er jeg som gammel kommunalmand interesseret i at fremhæve, at denne ændring angiver et grundsynspunkt i lovgivningen.

Som det fremgår af forslaget, vil kommunerne i fremtiden blive stillet frit med hensyn til spørgsmålet om ansættelse af uddannede husmoderafløser. Hvad angår uddannelsen, gives der visse lempelser. Hvor der før har været afholdt kurser på 3 måneder, sigter man nu på kurser for en periode af 2 måneder.

En meget væsentlig ændring, hvad angår uddannelsen, er, at der skabes mulighed for gennem aftenkurser at give uddannelse til husmoderafløser. Jeg tror, at det mange steder vil virke tilfredsstillende, da der er kvinder, som vanskeligt kan forlade deres by eller deres egn og rejse et andet sted hen for at få uddannelsen i den periode, som før var gældende, nemlig 3 måneder.

Jeg skal ikke nægte, at jeg mener, det er af stor betydning, at man ikke her lægger grunden til en større udvidelse af kredsen af kommunale tjenstemænd. Det har for såvidt ikke været tanken på nuværende tidspunkt, heller ikke under den bestående lovgivning, men jeg skulle tage meget fejl, om udviklingen ikke ville blive den, hvis man fastholdt kravet om en eksamen for husmoderafløser, at man efter et vist åremål stod overfor kravet om, at disse stillinger skulle være pensionsberettigede tjenstemandsstillinger; og derved ville man